

УДК 342.9:35.086(477)
DOI <https://doi.org/10.32782/pyuv.v4.2022.16>

Є. В. Михайловська

orcid.org/0000-0001-6814-8843

*доктор філософії за спеціальністю 081 Право,
заступник завідувача кафедри адміністративного,
господарського права та фінансово економічної безпеки
Навчально-наукового інституту права Сумського державного університету*

А. Д. Скорик

orcid.org/0000-0001-5223-3955

*студентка II курсу магістратури
Навчально-наукового інституту права Сумського державного університету*

ПРОТОКОЛИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ: ЮРИДИЧНА СИЛА ДОКУМЕНТУ ТА ПОМИЛКИ ПРИ ОФОРМЛЕННІ

Вступ. Відповідно до даних звіту судів першої інстанції щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення за 2021 рік (зведений), на протязі минулого року судами першої інстанції було всього розглянуто близько одного мільйона справ про адміністративні правопорушення та 478 131 осіб було притягнуто до адміністративної відповідальності. Близько 7,7% від загальної кількості справ про адміністративні правопорушення у судах першої інстанції, а саме 74980 справ, містили неналежно оформлені протоколи про адміністративні правопорушення, інші матеріали, що підтверджують факт вчинення адміністративного правопорушення та були повернуті для належного оформлення до органу, який склав справу про адміністративне правопорушення [1]. Таке колосальне завантаження первинної ланки системи правосуддя цією категорією справ підтверджує гіпотезу щодо того, що станом на сьогодні, одним із найбільш розповсюджених видів правопорушень є адміністративне правопорушення (проступок). Водночас процесуальна якість справ про адміністративне правопорушення, що надсилаються до суду, є недостатньою.

Згідно положень статей 254–255 Кодексу України про адміністративні правопорушення, далі – КУпАП, у разі вчинення особою діяння, яке містить ознаки адміністративного правопорушення, уповноважені на те посадові особи (для прикладу, посадові особи органів Національної поліції України, Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України та ін.) вправі скласти протоколи про адміністративні правопорушення [2]. Згодом протокол про адміністративне правопорушення та матеріали про вчинене адміністративне правопорушення відповідно до статті 257 КУпАП надсилаються (надаються) органу (посадовій особі), уповноваженому(ій) розглядати справи про адміністративні правопорушення [3].

Постановка проблеми. У 2021 році в судах апеляційної інстанції перебувало на розгляді 27 949 справ за апеляційними скаргами у справах про адміністративні правопорушення. За результатами перегляду із них було скасовано 5958 постанов по справах про адміністративні правопорушення, що складає близько 21,5% від загальної кількості прийнятих постанов [4]. Зокрема, це, свідчить про недостатній рівень законності, обґрунтованості, вмотивованості, справедливості, логічності, грамотності, дотримання культури оформлення протоколів про адміністративні правопорушення, що надсилалися на розгляд до судів першої інстанції, та в цілому – про допущення уповноваженими посадовими особами великої кількості помилок у процесі складання вищевказаних протоколів. В тому числі, але не виключно, вказані обставини є одними із основних причин негативної статистики щодо частого скасування постанов по справах про адміністративні правопорушення. У таких умовах, стає очевидною потреба дослідження питань юридичної сили та найбільш розповсюджених помилок в процесі складання протоколів про адміністративні правопорушення, з метою формулювання шляхів вирішення існуючих процесуальних проблем та дотримання прав і свобод людини і громадянина, збереження авторитету органів державної влади в майбутньому.

Аналіз останніх досліджень. До дослідження питань юридичної сили та недоліків змісту протоколів про адміністративні правопорушення зверталися наступні науковці: Ю. П. Битяк, Л. В. Коваль, В. А. Гуменюк, З. С. Гладун, А. І. Миколенко, М. І. Городиський, М. В. Лошицький, Т. П. Мінка та ін. У цьому аспекті окремої уваги заслуговує дисертаційне дослідження О. М. Ярмак «Протокол про адміністративне правопорушення як джерело доказів у провадженні в справах про адміністративні правопорушення» [5].

Мета статті полягає у визначенні типових помилок, які допускаються уповноваженими на те посадовими особами, при складанні протоколів про адміністративні правопорушення, а також в дослідженні окремих аспектів юридичної сили та змісту протоколів про адміністративні правопорушення.

Виклад основного матеріалу статті. Прийнято вважати, що юридична сила будь-якого офіційного документа – це його внутрішня властивість, яка надається документу діючим законодавством, компетенцією органу, що його видав, та встановленим порядком оформлення документа. Вищевказані риси відрізняють документ від інших носіїв інформації, що фіксують об'єктивну реальність (для прикладу, фізичні об'єкти, машинні носії тощо) [6, с. 17]. Значення юридичної сили документу полягає у його здатності діяти та спричиняти юридично значущі наслідки – зумовлювати виникнення, зміну, припинення правових відносин.

Протокол про адміністративне правопорушення є офіційним документом, який повинен відповідати певним вимогам. Таким чином, вирішуючи питання щодо юридичної сили протоколу про адміністративне правопорушення, насамперед потрібно звертатись до питань відсутності недоліків його змісту, наявності відповідних повноважень у посадової особи, що складає такий протокол та визначення інших помилок, які допускаються вищевказаними особами, при складанні протоколів про адміністративні правопорушення.

Стаття 256 чинного КУпАП є імперативною нормою, яка встановлює вимоги до змісту протоколу про адміністративне правопорушення. Зокрема, із змісту цієї статті випливає, що у протоколі про адміністративне правопорушення обов'язково зазначаються: дата та місце його складання; посада, прізвище, ім'я, по батькові посадової особи, яка складала протокол; відмітка про роз'яснення особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, її прав та обов'язків; відомості щодо особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; місце, час вчинення та суть адміністративного правопорушення; норма закону, яка передбачає відповідальність за таке правопорушення; прізвища, адреси свідків й потерпілих, прізвище викривача (за наявності його письмової згоди), якщо вони існують; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, що мають значення для вирішення справи; інформація про заподіяння матеріальної шкоди (якщо правопорушенням заподіяно таку шкоду); підпис особи, яка складала протокол, та особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; підпис свідків і потерпілих (при їх наявності таких осіб та за їх бажанням). У випадку відмови особи, яка притя-

гається до адміністративної відповідальності, від підписання протоколу, в ньому робиться відповідний запис.

Згідно статті 278 КУпАП, орган (посадова особа) при підготовці до розгляду справи про адміністративне правопорушення вирішує, зокрема, питання правильності складання протоколу та інших матеріалів справи про адміністративне правопорушення [2]. Далі з'ясуємо типові помилки, які допускаються уповноваженими на те посадовими особами, при оформленні адміністративних матеріалів. Із аналізу наявних поглядів правників щодо цього питання та судової практики випливає, що найбільш розповсюдженими помилками при складанні протоколів про адміністративні правопорушення є наступні:

1. Протокол складений не уповноваженою на те посадовою особою. Вичерпний перелік осіб, уповноважених складати протоколи про адміністративні правопорушення щодо конкретних видів правопорушень, визначається статтею 257 КУпАП. Складання протоколу не уповноваженою на те особою є підставою повернення його на доопрацювання, адже неналежним чином оформлений протокол породжує перешкоди для повного та об'єктивного з'ясування усіх обставин справи та не може бути належним та допустимим доказом вчинення правопорушення. Станом на сьогодні, судами при розгляді справ про адміністративні правопорушення активно використовується правова позиція, викладена у Постанові Пленуму Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення» № 11 від 17 жовтня 2014 року, згідно якої: «Норми КУпАП не забороняють повернення протоколу про адміністративне правопорушення, складеного не уповноваженою на те посадовою особою або без додержання вимог статті 256 цього Кодексу вмотивованою постановою суду для належного оформлення» [7].

2. Неправильне визначення суб'єкта адміністративного правопорушення. Окремі склади адміністративних правопорушень передбачають наявність спеціального суб'єкта, щодо якого може наставати адміністративна відповідальність. У такому разі відсутність спеціального статусу в особи, яка притягається до адміністративної відповідальності спричиняє відсутність події та складу адміністративного правопорушення, що має наслідком закриття провадження у справах про адміністративні правопорушення. Для прикладу, див. Постанову Яремчанського міського суду Івано-Франківської області по справі № 354/573/21 від 21 квітня 2021 року: «Системний аналіз зазначених норм законодавства України дає підстави зробити висновок, що в даному

випадку суб'єктом адміністративного правопорушення, відповідальність за яке передбачена ч. 1 ст. 44-3 КУпАП (в редакції на час складання протоколу про адміністративне правопорушення) є: суб'єкт господарювання або його посадова особа, наділена відповідними організаційно-розпорядчими повноваженнями. Однак матеріали справи не містять доказів, які б свідчили, що ОСОБА_1 є фізичною особою-підприємцем або безпосереднім суб'єктом господарювання, що здійснює відповідну діяльність, а тому не може бути суб'єктом правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 44-3 КУпАП» [8].

3. Неправильна кваліфікація адміністративного правопорушення. Підставою притягнення особи до адміністративної відповідальності є протокол про адміністративне правопорушення. Неправильна кваліфікація порушення спричиняє складання протоколу за неналежне порушення та, як наслідок, відсутність протоколу за реально вчинене правопорушення. Таким чином, провадження у справах про адміністративне правопорушення закривається з підстав відсутності події та складу правопорушення. Зауважимо, що КУпАП не передбачає можливості перекваліфікації дій правопорушника. Зокрема, це підтверджується й даними судової практики, наприклад, див. Постанову Богородчанського районного суду Івано-Франківської області по справі № 338/66/21 від 04 березня 2021 року: «Слід також зауважити, що можливість перекваліфікації дій правопорушника чинним КУпАП не передбачена, а обставини, викладені у протоколі про адміністративне правопорушення щодо ОСОБА_1, не підтверджені належними доказами» [9].

4. До протоколу не долучено достатніх доказів, які б свідчили про наявність складу адміністративного правопорушення та підтверджували б обставини, викладені у фабулі протоколу (для прикладу, фото, відеозапису, пояснення свідків тощо). У свою чергу, суд не наділений правом самостійно збирати докази, адже згідно частини 2 статті 251 КУпАП, обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення [2]. Відсутність достатніх доказів зумовлює закриття провадження у справах про адміністративне правопорушення. Для прикладу, див. Постанову Малиновського районного суду міста Одеси по справі 521/5374/21 від 17 травня 2021 року: «Враховуючи неповноту даних та неправильність оформлення матеріалів про адміністративне правопорушення працівниками ГУ ДПС в Одеській області, суд вважає в матеріалах справи відсутні достатні і беззаперечні докази, які б свідчили про вчинення ОСОБА_1 адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 163 КУпАП (яке зазначено в протоколі), а тому у суду

немає ніяких підстав вважати, що ОСОБА_1 порушив закон» [10].

5. Неповно зазначено відомості щодо особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Протокол про адміністративне правопорушення повинен містити усі необхідні відомості щодо особи, яка притягається до адміністративної відповідальності з метою встановлення дійсних обставин справи й ідентифікації особи правопорушника. Недотримання цієї вимоги стає підставою відправлення протоколу на доопрацювання. Прикладом може слугувати Постанова Заліщицького районного суду Тернопільської області по справі № 597/566/19 від 25 квітня 2019 року: «Судом встановлено, що при оформленні даного адміністративного матеріалу старшим оперуповноваженим сектору протидії корупції управління захисту економіки в Тернопільській області Департаменту захисту економіки Національної поліції України капітаном поліції ОСОБА_3 допущено ряд недоліків, а саме: невірно зазначені відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності. Враховуючи вищевикладене, з метою повного та об'єктивного розгляду даної справи, вважаю, що матеріали справи про притягнення до адміністративної відповідальності ОСОБА_2 за ознаками ч. 1 ст. 172-6 КУпАП необхідно направити до Департаменту захисту економіки національної поліції Управління захисту економіки в Тернопільській області для належного оформлення та усунення вищевикладених недоліків» [11].

6. Не зазначено порушену норму закону. Неповно є випадки, коли у протоколі про адміністративне правопорушення не зазначається конкретний пункт, стаття нормативно-правового акту (конкретна заборона), яка була порушена особою. Як правило, у такому разі матеріали справи про адміністративне правопорушення підлягають поверненню для належного оформлення органу, який склав протокол про адміністративне правопорушення. Для прикладу, див. Постанову Червонозаводського районного суду м. Харкова по справі № 646/464/21 від 26 лютого 2021 року: «З метою усунення зазначених недоліків матеріали справи підлягають поверненню для належного оформлення органу, який склав протокол про адміністративне правопорушення. Крім того, під час усунення недоліків необхідно конкретизувати, порушення якого саме підпункту пункту 2.3 ПДР інкримінується ОСОБА_1» [12].

7. Не розкрито суті адміністративного правопорушення, а саме – не зазначені конкретні дії особи, яка притягається до адміністративної відповідальності. Протокол про адміністративне правопорушення повинен містити всю необхідну інформацію щодо неправомірних дій особи, що забезпечить їх правильну кваліфікацію та

притягнення особи до відповідальності за відповідною статтею КУпАП. У такому випадку суди притримуються практики, у відповідності до якої направляють протокол про адміністративне правопорушення для належного оформлення до органу, який його склав. Наприклад, див. Постанову Арцизького районного суду Одеської області по справі № 492/359/21 від 05 квітня 2021 року: «Крім того, в зазначених протоколах про адміністративні правопорушення належним чином не розкрито суть адміністративного правопорушення. Тому, при доопрацюванні справи про адміністративні правопорушення необхідно усунути вищенаведені недоліки» [13].

8. Відсутність у протоколі дати та часу вчинення адміністративного правопорушення. Як правило, за таких обставин суд направляє адміністративні матеріали на доопрацювання органу, який склав протокол про адміністративне правопорушення. Для прикладу, див. Постанову Южного міського суду Одеської області по справі № 519/703/21 від 30 липня 2021 року: «При підготовці матеріалів до судового розгляду суддею встановлено, що протокол про адміністративне правопорушення не відповідає вимогам ст. 256 КУпАП, а саме: в протоколі про адміністративне правопорушення не зазначено дату та час вчинення адміністративного правопорушення. Враховуючи те, що матеріали справи не містять всіх необхідних відомостей, які необхідні для забезпечення правильного розгляду справи, суд, не має можливості в повному обсязі з'ясувати обставини правопорушення та забезпечити своєчасне виконання постанови, тому адміністративний матеріал слід направити на доопрацювання органу, який склав протокол про адміністративне правопорушення» [14].

9. При складанні протоколу особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, не роз'яснюються її права й обов'язки. Відповідно до частини 4 статті 256 КУпАП, при складанні протоколу особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, роз'яснюються її права та обов'язки, передбачені статтею 268 цього Кодексу, про що робиться відмітка у протоколі. Проте існують випадки, коли посадові особи, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, не роз'яснюють особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, її права та обов'язки та не роблять відповідну відмітку в протоколі. Для прикладу, див. Постанову Херсонського апеляційного суду по справі № 766/23017/18 від 18 квітня 2019 року: «Вказане свідчить про те, що при складанні протоколу про адміністративне правопорушення було порушено право на захист ОСОБА_1, оскільки йому не було роз'яснено права та обов'язки, передбачені ст. 268 КУпАП, не було надано права дати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу,

а також не було вручено копію протоколу. Зазначене підтверджується змістом протоколу, в якому відсутні дані про роз'яснення ОСОБА_1 його прав. З наведених вище мотивів та, враховуючи правове значення протоколу про адміністративне правопорушення, який не тільки визначає суть адміністративного правопорушення, поставленого особі у провину, а також є доказом в справі про адміністративне правопорушення відповідно до ст. 251 КУпАП, постанову судді підлягає скасуванню, а провадження у справі закриття на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутністю в діях ОСОБА_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 183-1 КУпАП» [15].

10. Заповнення реквізитів протоколу нерозбірливим почерком. Відповідно до пункту 6 розділу II Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції, усі реквізити протоколу про адміністративне правопорушення заповнюються чорним чорного або синього кольору, розбірливим почерком, державною мовою [3]. Акцентуємо увагу на тому, що судова практика щодо дотримання цієї вимоги складання протоколу про адміністративне правопорушення є суперечливою – одні суди вказують серед підстав неправомірності складання протоколу про адміністративне правопорушення нерозбірливий почерк, в той час як інші – не визначають протокол неправомірно складеним. Однак, у будь-якому разі, ця підстава може стати первинною для подальшої аргументації необхідності повернути протокол на доопрацювання. Це підтверджується Постановою Кузнецовського міського суду Рівненської області по справі № 565/974/17 від 09 червня 2017 року: «Протокол про адміністративне правопорушення серії АА № 543305 від 27.05.2017 року заповнений нерозбірливим почерком, зокрема, більшість слів в протоколі не можна прочитати, а можна лише припустити, яке слово написано. У даному протоколі неможливо прочитати адресу місця проживання особи, яка притягається до адміністративної відповідальності та прізвище, ім'я другого свідка. Окрім цього, в протоколі по батькові особи, яка притягається до адміністративної відповідальності написано з перекресленням. Таким чином, протокол про адміністративне правопорушення підлягає поверненню до Варашського ВП ГУНП в Рівненській області, для належного оформлення» [16].

Усе це свідчить про те, що правовими наслідками недотримання уповноваженими посадовими особами вимог законодавства при складанні протоколів про адміністративне правопорушення, можна визначити: повернення *протоколу* про адміністративне правопорушення на *доопрацювання* до органу, який його склав; закриття провадження в справі про адміністративне правопорушення з підстав відсутності події та складу

правопорушення; скасування постанови по справі про адміністративне правопорушення.

Висновки. Результати здійсненого аналізу дозволяють зробити висновок про те, що типовими помилками, які допускаються уповноваженими на те посадовими особами, при складанні протоколів про адміністративні правопорушення є наступні: 1) протокол складений не уповноваженою на те посадовою особою; 2) неправильне визначення суб'єкта адміністративного правопорушення; 3) неправильна кваліфікація адміністративного правопорушення; 4) до протоколу не долучено достатніх доказів, які б свідчили про наявність складу адміністративного правопорушення; 5) неповно зазначено відомості щодо особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; 6) не зазначено порушену норму закону; 7) не розкрито суті адміністративного правопорушення; 8) відсутність у протоколі дати та часу вчинення адміністративного правопорушення; 9) при складанні протоколу особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, не роз'яснюються її права й обов'язки; 10) заповнення реквізитів протоколу нерозбірливим почерком.

У свою чергу, недоліки змісту протоколу про адміністративне правопорушення можуть ставити під сумнів його юридичну силу – протокол про адміністративне правопорушення, що складений із помилками, в підсумку може не спричинити настання адміністративної відповідальності та стати причиною закриття провадження в справі про адміністративне правопорушення з підстав відсутності події та складу правопорушення.

На наш погляд, шляхами вирішення вищевказаних процесуальних проблем є, насамперед, введення комплексного підходу до освіти, підготовки, підвищення кваліфікації працівників правоохоронних органів, а також впровадження належного методичного забезпечення процесу складання протоколів про адміністративні правопорушення. Окрім того, у цьому аспекті вагомим значення набуває освоєння працівниками правоохоронних органів засобів, прийомів та правил юридичної техніки.

Література

1. Звіт судів першої інстанції щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення № 1-п, зведений за 2021 рік. *Судова влада України*. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/zvitnist_21
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 р. № 8073-2-X: станом на 6 листопада 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>
3. Про затвердження Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції: Наказ від 06.11.2015 р. № 1376: станом на 24 вересня 2021р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1496-15>

4. Звіт судів апеляційної інстанції щодо розгляду апеляційних скарг у справах про адміністративні правопорушення № 2-п, зведений за 2021 рік. *Судова влада України*. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/zvitnist_21

5. Ярмак О. М. Протокол про адміністративне правопорушення як джерело доказів у провадженні в справах про адміністративні правопорушення : автореф. дис.... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2014. 27 с.

6. Царьова І. В. Юридичне документознавство: навч. посіб. Дніпро : Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 172 с.

7. Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення : Постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17.10.2014 р. № 11. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0011740-14>

8. Постанова Яремчанського міського суду Івано-Франківської області від 21.04.2021 р. по справі № 354/573/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96488404>

9. Постанова Богородчанського районного суду Івано-Франківської області по справі № 338/66/21 від 04.03.2021 р. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95345991>

10. Постанова Малиновського районного суду міста Одеси від 17.05.2021 р. по справі 521/5374/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/97123057>

11. Постанова Заліщицького районного суду Тернопільської області по справі від 25.04.2019 р. по справі № 597/566/19. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/81451971>

12. Постанова Червонозаводського районного суду м. Харкова від 26.02.2021 р. по справі № 646/464/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/95168364>

13. Постанова Арцизького районного суду Одеської області від 05.04.2021 р. по справі № 492/359/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/96065506>

14. Постанова Южного міського суду Одеської області від 30.07.2021 р. по справі № 519/703/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/98672830>

15. Постанова Херсонського апеляційного суду від 18.04.2019 р. по справі № 766/23017/18. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/81258499>

16. Постанова Кузнецовського міського суду Рівненської області від 09.06.2017 р. по справі № 565/974/17. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/67012993>

Анотація

Михайловська Є. В., Скорик А. Д. Протоколи про адміністративні правопорушення: юридична сила документу та помилки при оформленні – Стаття.

Стаття присвячена визначенню типових помилок, які допускаються уповноваженими посадовими особами, при складанні протоколів про адміністративні правопорушення, а також дослідженню окремих аспектів юридичної сили та змісту протоколів про адміністративні правопорушення. В статті проаналізовано наявну судову практику з вищевказаного питання в Україні.

Встановлено, що помилками, які допускаються уповноваженими посадовими особами, при складанні протоколів про адміністративні правопорушення є: складання протоколу не уповноваженою на те посадовою особою; неправильне визначення суб'єкта адміністративного правопорушення; неправильна кваліфікація адміністративного правопорушення; відсутність

у протоколі дати та часу вчинення адміністративного правопорушення; заповнення реквізитів протоколу нерозбірливим почерком та ін.

Акцентовано увагу на тому, що недоліки змісту протоколу про адміністративне правопорушення можуть ставити під сумнів його юридичну силу – протокол про адміністративне правопорушення, що складений із помилками, в підсумку може не спричинити настання адміністративної відповідальності.

Сформульовано висновок щодо того, що помилки, допущені уповноваженими посадовими особами, при складанні протоколів про адміністративні правопорушення, визнаються судами як обставини, які унеможливають притягнення осіб до адміністративної відповідальності та є причиною закриття провадження в справі про адміністративне правопорушення з підстав відсутності події та складу правопорушення.

Запропоновано із метою збереження авторитету органів державної влади та покращення процесуальної якості протоколів про адміністративні правопорушення: ввести комплексний підхід до освіти, підготовки, підвищення кваліфікації працівників правоохоронних органів; впровадити належне методичне забезпечення процесу складання протоколів про адміністративні правопорушення; забезпечити освоєння працівниками правоохоронних органів засобів, прийомів та правил юридичної техніки.

Ключові слова: адміністративне правопорушення, протокол про адміністративне правопорушення, помилки при складанні протоколу про адміністративне правопорушення, уповноважена посадова особа.

Summary

Mykhailovska Ye. V., Skoryk A. D. Protocols on administrative offenses: the legal force of the document and errors in execution. – Article.

The article is devoted to the definition of typical mistakes made by authorized officials when drawing up

protocols on administrative offenses, as well as to the study of certain aspects of the legal force and content of protocols on administrative offenses. The article analyzes the available judicial practice on the above-mentioned issue in Ukraine.

It has been established that the mistakes made by authorized officials when drawing up protocols on administrative offenses are: drawing up the protocol by an official who is not authorized to do so; incorrect definition of the subject of the administrative offense; incorrect qualification of an administrative offence; the absence of the date and time of the commission of the administrative offense in the protocol; filling in details of the protocol in illegible handwriting, etc.

Attention is focused on the fact that the shortcomings of the content of the protocol on an administrative offense may call into question its legal force – the protocol on an administrative offense, drawn up with errors, may not result in administrative liability in the end.

The conclusion was formulated that mistakes made by authorized officials when drawing up protocols on administrative offenses are recognized by the courts as circumstances that make it impossible to bring people to administrative responsibility and are the reason for closing proceedings in the case of an administrative offense due to the absence of an event and the nature of the offense.

In order to preserve the authority of state authorities and improve the procedural quality of protocols on administrative offenses, it is proposed to introduce a comprehensive approach to education, training, and advanced training of law enforcement officers; implement proper methodological support for the process of drawing up protocols on administrative offenses; to ensure that law enforcement officers master the means, techniques and rules of legal technology.

Key words: administrative offense, protocol on administrative offense, errors in drawing up protocol on administrative offense, authorized official.